

“ сть. О любезни мои чада! злополучіе-то ми
“ дойде отъ далечъ, а благополучіе-то е околъ
“ мене. „ Павелъ и Виргинія не й разумѣха; като
обаче я видяха успокоена, ухилихася и нача-
ха да й ся радватъ. Така вси остаха щастли-
вы, и зло-то премина като буря средъ тихо
время.

Добро-то расположеіе на дѣца-та ся от-
тваряше отъ день изъ день. Една недѣля, край
зора, слѣдъ отхожданіе-то на майкы-те за пе-
рва-та литургія въ церква-та Намплемуска, ви-
дѣха една Черна бѣглица подъ околны-те ба-
нанен на хѣжа-та. Она бѣ суха като скелетъ,
и не имаше друга дреха, освенъ една дебела о-
колъ крестеца си. припадна на нозѣ-те Вир-
гійны коя-то готвеше закуска-та. “ Младая моя
“ госпожа, рече, имай милость за мене злополу-
“ чна-та бѣглица робиня. Има единъ мѣсяць-
“ отъ какъ ся заблуждавамъ по могилы-те по-
“ лумертва отъ глада, и многожды гонима отъ
“ ловцы-те и песове-те нѣхны. Бѣгамъ отъ
“ господаря си, кой, то е богатый житель на Че-
“ рна-та рѣка, и мя направи какъ-то мя гледа-
“ шь. Показа той часъ тѣло-то си нацѣпено